

Економіка

УДК 339.92:341.24:330.341.1

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.21380387>

Стратегічні аспекти регулювання договірних відносин міжнародної інтеграції в умовах інноваційної трансформації

Покотильська Наталія Володимирівна,

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту,

публічного управління та адміністрування, Заклад вищої освіти

«Подільський державний університет», вул. Шевченка, 13, 32316, м.

Кам'янець-Подільський, Україна,

<https://orcid.org/0000-0003-3163-2900>

Прийнято: 17.05.2026 | Опубліковано: 30.05.2026

Анотація. Актуальність дослідження зумовлена поглибленням міжнародних інтеграційних процесів, прискоренням цифрової трансформації економіки та необхідністю адаптації договірних відносин до сучасних технологічних, екологічних і правових викликів. Особливого значення ці процеси набувають для України в умовах європейської інтеграції, післявоєнного відновлення та формування інноваційно орієнтованої моделі економічного розвитку. **Метою дослідження** є обґрунтування стратегічних аспектів регулювання договірних відносин міжнародної інтеграції в умовах інноваційної трансформації, визначення ролі цифровізації, ESG-принципів і правової гармонізації у розвитку міжнародного економічного співробітництва, підвищенні інноваційно-інвестиційної привабливості та формуванні передумов інноваційного відновлення України. **Методи.**

Використано методи аналізу і синтезу, систематизації, узагальнення, порівняльно-правового аналізу та структурно-логічного моделювання.

Результати. Визначено стратегічні напрями інноваційної трансформації міжнародної інтеграції та їхній вплив на розвиток договірного регулювання. Обґрунтовано роль цифровізації у модернізації договірних механізмів і гармонізації міжнародної економічної взаємодії. Встановлено особливості інтеграції ESG-принципів у міжнародні договірні відносини та їхній вплив на інвестиційну привабливість підприємств і доступ до міжнародного фінансування. Доведено необхідність гармонізації національного законодавства з європейськими та міжнародними правовими стандартами як передумови розвитку міжнародного співробітництва, підвищення конкурентоспроможності підприємств і реалізації інноваційних проєктів.

Висновки. Встановлено, що ефективність сучасного договірного регулювання міжнародної інтеграції визначається взаємодією правових, цифрових, інноваційних і ESG-чинників. Основними напрямками його вдосконалення є подальша гармонізація правового середовища, розвиток цифрових механізмів договірної взаємодії, інтеграція ESG-принципів і формування сприятливих умов для підвищення інноваційно-інвестиційної привабливості підприємств та інноваційного відновлення економіки України.

Ключові слова: міжнародна інтеграція, договірне регулювання, інноваційна трансформація, цифровізація економіки, ESG-принципи, гармонізація законодавства, інноваційно-інвестиційна привабливість, міжнародне економічне співробітництво.

Strategic aspects of regulating contractual relations in international integration under conditions of innovative transformation

Pokotylska Nataliia,

PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Management, Public Administration and Administration, Higher Educational Institution “Podillia State University”, 13 Shevchenka St., 32316, Kamianets-Podilskyi, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0003-3163-2900>

Abstract. *The relevance of the study is determined by the deepening of international integration processes, the accelerating digital transformation of the economy, and the need to adapt contractual relations to contemporary technological, environmental, and legal challenges. These processes are of particular importance for Ukraine in the context of European integration, post-war recovery, and the development of an innovation-driven model of economic growth.*

Purpose. *The study aims to substantiate the strategic aspects of regulating contractual relations in international integration under conditions of innovative transformation and to determine the role of digitalization, ESG principles, and legal harmonization in strengthening international economic cooperation, enhancing innovation and investment attractiveness, and creating the prerequisites for Ukraine's innovative recovery.* **Methods.** *The research employs the methods of analysis and synthesis, systematization, generalization, comparative legal analysis, and structural-logical modeling.* **Results.** *The strategic directions of the innovative transformation of international integration and their influence on the development of contractual regulation are identified. The role of digitalization in modernizing contractual mechanisms and improving international economic cooperation is substantiated. The study determines the specific features of integrating ESG*

*principles into international contractual relations and their impact on the investment attractiveness of enterprises and access to international financing. The necessity of harmonizing national legislation with European and international legal standards is demonstrated as a prerequisite for strengthening international cooperation, increasing business competitiveness, and implementing innovative projects. **Conclusions.** The effectiveness of contemporary contractual regulation within international integration is determined by the interaction of legal, digital, innovative, and ESG-related factors. The key directions for its further improvement include continued legal harmonization, the development of digital contractual mechanisms, the integration of ESG principles into contractual practice, and the creation of favorable conditions for enhancing the innovation and investment attractiveness of enterprises and supporting the innovative recovery of Ukraine's economy.*

Keywords: *international integration processes, contractual regulation, innovative transformation, economic digitalization, ESG principles, legal harmonization, innovation and investment attractiveness, international economic cooperation.*

Постановка проблеми. Стратегічний розвиток міжнародної інтеграції дедалі більше визначається інноваційною трансформацією економіки, цифровізацією міжнародної взаємодії, розвитком глобальних мереж співробітництва та зростанням ролі знань і технологій у забезпеченні конкурентоспроможності. За таких умов договірні відносини виходять за межі традиційного правового регулювання й набувають значення стратегічного інструменту координації інноваційної діяльності, трансферу технологій, реалізації міжнародних інвестиційних проєктів і розвитку виробничих та науково-технологічних партнерств. Це зумовлює необхідність удосконалення механізмів договірного регулювання, здатних забезпечити їх адаптацію до

цифрового середовища, розвитку платформної економіки та сучасних вимог міжнародного економічного співробітництва.

Наукова актуальність дослідження визначається необхідністю обґрунтування стратегічних напрямів удосконалення договірного регулювання в умовах інноваційної трансформації міжнародної інтеграції. Практичне значення полягає у розробленні підходів, спрямованих на підвищення ефективності міжнародного економічного співробітництва, зміцнення інноваційно-інвестиційної привабливості, інтеграцію ESG-принципів та формування інституційних передумов для інноваційного відновлення економіки України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Огляд наукових праць свідчить, що проблематика регулювання договірних відносин міжнародної інтеграції в умовах інноваційної трансформації розглядається крізь призму міжнародного права, цифровізації договірних механізмів, інституційного забезпечення інтеграції, корпоративної відповідальності та інноваційного розвитку економічних систем. І. В. Міма та Н. В. Іванюк досліджують взаємозв'язок національного і міжнародного права в умовах інтеграції, доводячи необхідність узгодження правових норм для забезпечення стабільності договірних відносин між суб'єктами міжнародного співробітництва [1]. Подібні аспекти розвивають О. Синіговець та О. Петриченко, які акцентують увагу на значенні міжнародно-правових механізмів у забезпеченні ефективного функціонування інтеграційних процесів та зміцненні інституційних засад міждержавної взаємодії [2]. Водночас Ю. Тищенко аналізує міжнародний договір як універсальний інструмент регулювання колізійних правовідносин, підкреслюючи його значення для уніфікації правових режимів у міжнародному середовищі [3]. К. В. Степаненко розглядає принцип міжнародного співробітництва як фундаментальну основу сучасних міжнародних відносин, що забезпечує

формування стійких договірних механізмів інтеграційної взаємодії держав [4].

Окремий напрям досліджень присвячено впливу інноваційної трансформації та цифровізації на розвиток договірних відносин. А. Алоїзі (A. Aloisi) та В. Де Стефано (V. De Stefano) досліджують трансформацію трудових відносин під впливом цифрових інновацій і доводять необхідність адаптації договірних механізмів до нових форм економічної взаємодії [5]. Т. А. Абен (T. A. Aben) та співавтори обґрунтовують роль договірного та реляційного управління у процесах цифрової трансформації публічно-приватного партнерства, акцентуючи увагу на мінімізації інформаційної асиметрії між учасниками договірних відносин [6]. А. К. Зобел (A. K. Zobel) та Й. Хагедорн (J. Hagedoorn) аналізують вплив відкритих інновацій на трансформацію організаційних меж та механізмів договірного регулювання, доводячи необхідність модернізації моделей управління інтеграційною взаємодією [7]. Р. Маккіавелло (R. Macchiavello) розвиває концепцію реляційних контрактів як інструменту забезпечення довгострокового розвитку та ефективної координації економічних суб'єктів у складних інституційних середовищах [8]. М. Янссен (M. Janssen) та співавтори пропонують концептуальні засади впровадження блокчейн-технологій у сферу договірних відносин, підкреслюючи потенціал цифрових платформ для підвищення прозорості, безпеки та довіри між учасниками інтеграційних процесів [9].

Важливе місце у сучасних дослідженнях займають питання сталого розвитку, відповідального управління та інституційного забезпечення договірних відносин. М. Тамвада (M. Tamvada) обґрунтовує нові теоретичні підходи до регулювання корпоративної соціальної відповідальності, підкреслюючи необхідність інтеграції принципів підзвітності та сталого розвитку у сучасні договірні практики [10]. М. Селестін (M. Celestin) досліджує проблеми та механізми вдосконалення контрактних процедур у системі публічних закупівель, акцентуючи увагу на підвищенні ефективності

управління договірними відносинами в державному секторі [11].

Поряд із правовими та інституційними аспектами значна увага приділяється організаційно-економічним механізмам забезпечення конкурентоспроможності та інноваційного розвитку в умовах інтеграційних трансформацій. Н. В. Покотильська та співавтори обґрунтовують роль організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю та безпекою інноваційно орієнтованих підприємств, підкреслюючи значення інтеграції управлінських і договірних інструментів для забезпечення стійкого розвитку [12]. У наступній праці Н. В. Покотильська та співавтори досліджують взаємозв'язок державного управління та інноваційно-інвестиційної стратегії розвитку експортоорієнтованого підприємництва, доводячи необхідність удосконалення регуляторних механізмів у контексті міжнародної економічної інтеграції [13]. Х. З. Махмудов та співавтори аналізують моніторинг попиту та пропозиції на інноваційному ринку як важливий елемент організаційно-управлінського забезпечення розвитку бізнесу, що створює передумови для вдосконалення договірних відносин між суб'єктами інноваційної діяльності [14].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми та постановка завдання. Незважаючи на активний розвиток досліджень у сфері міжнародної інтеграції, недостатньо висвітленими залишаються питання адаптації договірних відносин до умов цифровізації, екологічної трансформації та посилення безпекових вимог. Особливої актуальності ця проблематика набуває в контексті євроінтеграційного курсу та повоєнного відновлення України.

Потребує подальшого наукового обґрунтування формування цілісної моделі договірного регулювання, здатної забезпечити узгодження правових, технологічних, екологічних і безпекових складових міжнародної економічної взаємодії. Саме цей аспект визначає необхідність проведення даного

дослідження.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження стратегічних аспектів регулювання договірних відносин міжнародної інтеграції в умовах інноваційної трансформації, визначення впливу сучасних інноваційних тенденцій, цифровізації та ESG-принципів на розвиток міжнародної економічної взаємодії, а також обґрунтування напрямів підвищення інноваційно-інвестиційної привабливості та інноваційного відновлення України.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

1. Дослідити стратегічні тенденції інноваційної трансформації міжнародної інтеграції та їх вплив на розвиток договірних відносин.
2. Проаналізувати вплив цифровізації, ESG-принципів та сучасних інноваційних інструментів на модернізацію механізмів договірного регулювання міжнародної економічної взаємодії.
3. Обґрунтувати стратегічні напрями підвищення інноваційно-інвестиційної привабливості підприємств і забезпечення інноваційного відновлення України в умовах міжнародної інтеграції.

Виклад основного матеріалу дослідження. Європейська інтеграція в сучасних умовах супроводжується поглибленням інноваційної трансформації економіки, цифровізацією міжнародної взаємодії та оновленням механізмів договірного регулювання. Зростання ролі цифрових технологій, розвитку міжнародного інноваційного співробітництва та поширення принципів сталого розвитку зумовлює необхідність адаптації договірних відносин до нових економічних і технологічних умов. За таких обставин стратегічного значення набувають чинники, що забезпечують ефективність міжнародної інтеграції, розвиток інноваційної діяльності та формування сучасного регуляторного середовища. Основні стратегічні напрями інноваційної трансформації міжнародної інтеграції наведено у табл. 1.

Таблиця 1

*Стратегічні напрями інноваційної трансформації міжнародної
інтеграції*

Стратегічний напрям	Характеристика	Вплив на договірне регулювання	Практичне значення
Інституційна модернізація	Гармонізація правових та регуляторних механізмів	Підвищення ефективності міжнародних договорів	Зростання довіри до міжнародного співробітництва
Цифрова трансформація	Використання цифрових платформ, електронних сервісів і смарт-технологій	Цифровізація договірних процедур	Скорочення транзакційних витрат
Інноваційний розвиток	Технологічна модернізація та трансфер знань	Оновлення механізмів міжнародної взаємодії	Підвищення конкурентоспроможності
ESG-інтеграція	Врахування екологічних, соціальних і управлінських принципів	Удосконалення договірних вимог та стандартів	Зростання інвестиційної привабливості
Інноваційно-інвестиційне партнерство	Розвиток міжнародного фінансування та технологічної кооперації	Розширення договірних форм співробітництва	Підтримка інноваційного відновлення економіки
Стратегічний напрям	Характеристика	Вплив на договірне регулювання	Практичне значення

Джерело: сформовано автором на основі [1, с. 182; 2, с. 85; 4, с. 603; 12, р. 193; 13, с. 121].

Договірне регулювання дедалі більше поєднується із цифровими технологіями, інституційною модернізацією та розвитком міжнародного

інноваційного співробітництва. У сучасних умовах конкурентні переваги формуються не лише завдяки гармонізації нормативно-правового середовища, а й через здатність держав і підприємств ефективно інтегрувати інноваційні рішення у міжнародні економічні відносини, розвивати цифрову інфраструктуру та забезпечувати трансфер технологій [2, с. 85; 12, р. 193].

Важливою складовою стратегічного розвитку міжнародної інтеграції є впровадження ESG-принципів, що поєднують економічні, екологічні та соціальні пріоритети із сучасними підходами до корпоративного управління. Використання таких принципів сприяє підвищенню прозорості міжнародної співпраці, розширює доступ до інвестиційних ресурсів та формує додаткові конкурентні переваги підприємств на глобальних ринках [13, с. 121].

Для України реалізація зазначених напрямів створює передумови для підвищення інноваційно-інвестиційної привабливості, розвитку міжнародного технологічного партнерства, модернізації виробництва та інтеграції до глобальних ланцюгів створення доданої вартості. У цих умовах інноваційна трансформація стає важливим чинником удосконалення договірного регулювання міжнародної інтеграції забезпечення довгострокового економічного розвитку [4, с. 603; 13, с. 121].

Цифрова трансформація міжнародної економіки змінює підходи до організації договірних відносин, забезпечуючи перехід від традиційних процедур документального супроводу до інтегрованого цифрового середовища взаємодії. Використання електронного документообігу, цифрових державних сервісів та інтегрованих інформаційних систем сприяє прискоренню обміну інформацією, скороченню адміністративних витрат і підвищенню ефективності міжнародного співробітництва. Це створює передумови для гармонізації регуляторних процедур, спрощення транскордонної взаємодії та підвищення якості договірного забезпечення міжнародних інтеграційних процесів. Основні напрями цифрової

трансформації договірних відносин наведено в табл. 2.

Таблиця 2

*Напрями цифрової трансформації договірного регулювання
міжнародної інтеграції*

Напрямок цифрової трансформації	Функціональне призначення	Практичний результат	Значення для міжнародної інтеграції
Електронний документообіг	Цифровий обмін юридично значущими документами	Скорочення адміністративних витрат	Прискорення міжнародних процедур
Цифрове державне управління	Надання адміністративних послуг у цифровому форматі	Підвищення оперативності взаємодії	Інституційна сумісність держав
Інтегровані інформаційні системи	Обмін даними між учасниками міжнародної діяльності	Оперативне прийняття управлінських рішень	Координація міжнародного співробітництва
Автоматизація договірних процедур	Цифровий супровід укладання та виконання договорів	Зменшення часових і організаційних витрат	Підвищення ефективності договірного регулювання
Напрямок цифрової трансформації	Функціональне призначення	Практичний результат	Значення для міжнародної інтеграції
Електронний документообіг	Цифровий обмін юридично значущими документами	Скорочення адміністративних витрат	Прискорення міжнародних процедур

Джерело: сформовано автором на основі [5, р. 53; 6, р. 1158; 7, р. 411; 8, р. 347; 9, р. 304; 14, с. 113].

Цифровізація договірних відносин поступово змінює організаційну модель міжнародного економічного співробітництва, поєднуючи державні інформаційні ресурси, електронні сервіси та системи електронного документообігу в єдине цифрове середовище. На практиці це проявляється у

скороченні строків погодження зовнішньоекономічних договорів, прискоренні митного оформлення та підвищенні прозорості адміністративних процедур. Наприклад, функціонування систем електронного митного оформлення в країнах Європейського Союзу (ЄС) забезпечує попередній обмін інформацією між митними органами та суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності, що скорочує час проходження митних процедур і зменшує адміністративне навантаження на бізнес [6, р. 1158; 8, р. 347].

Важливою тенденцією сучасного етапу є інтеграція інформаційних систем митних, податкових, логістичних та фінансових установ, що забезпечує безперервний інформаційний супровід міжнародних операцій. Використання таких рішень сприяє підвищенню узгодженості договірних процедур, оперативності прийняття управлінських рішень та ефективності взаємодії між учасниками міжнародної торгівлі [5, р. 53].

Для України розвиток цифрового договірного регулювання має стратегічне значення у контексті європейської інтеграції та післявоєнної модернізації економіки. Подальше впровадження інтегрованих цифрових сервісів, гармонізація інформаційної інфраструктури та цифровізація адміністративних процедур сприятимуть підвищенню інвестиційної привабливості, розвитку міжнародного співробітництва та формуванню сучасної системи регулювання договірних відносин відповідно до європейських стандартів [14, с. 113].

Для України гармонізація національного законодавства з правом ЄС та міжнародними договірними практиками є одним із ключових чинників підвищення ефективності інтеграційних процесів. Вона сприяє формуванню єдиного регуляторного середовища, зниженню правових бар'єрів та підвищенню передбачуваності транскордонної економічної взаємодії.

Гармонізація договірного регулювання сьогодні охоплює не лише

адаптацію нормативно-правових актів, а й модернізацію процедур укладання, виконання та захисту договірних зобов'язань. У країнах ЄС розвиток електронних правочинів, цифрової ідентифікації та електронних довірчих послуг забезпечує можливість дистанційного укладання договорів із дотриманням однакових правових вимог, що значно підвищує ефективність транскордонної економічної взаємодії та скорочує адміністративні витрати учасників ринку [2, с. 86; 4, с. 604].

Для України подальша гармонізація договірних відносин із європейськими правовими підходами має стратегічне значення не лише для виконання міжнародних зобов'язань, а й для підвищення інвестиційної привабливості, розширення участі підприємств у міжнародних виробничих ланцюгах і зміцнення конкурентних позицій на європейському ринку. Поєднання сучасних договірних стандартів із цифровими механізмами регулювання створює інституційні передумови для стійкого розвитку міжнародного економічного співробітництва.

Екологічна трансформація світової економіки істотно змінює зміст міжнародних договірних відносин, оскільки екологічні, соціальні та управлінські критерії дедалі частіше інтегруються у механізми міжнародного співробітництва. Реалізація політики Європейського зеленого курсу (European Green Deal) [15] та поширення ESG-принципів формують нові вимоги до змісту зовнішньоекономічних договорів, інвестиційних угод і діяльності міжнародних ланцюгів створення вартості. Основні особливості інтеграції ESG-принципів у міжнародні договірні відносини наведено в табл. 3.

Таблиця 3

Особливості інтеграції ESG-принципів та екологічних вимог у міжнародні договірні відносини

ESG-складова	Предмет договірною регулювання	Вплив на господарську діяльність	Інтеграційне значення
Екологічна (Environmental)	Контроль вуглецевого сліду та екологічних зобов'язань	Модернізація виробництва і скорочення екологічних ризиків	Узгодження з кліматичною політикою ЄС
Соціальна (Social)	Дотримання соціальних стандартів і відповідальності бізнесу	Підвищення стійкості та репутації підприємств	Розширення міжнародного партнерства
Управлінська (Governance)	Прозорість корпоративного управління та договірних процедур	Зростання довіри інвесторів	Полегшення доступу до міжнародного фінансування

Джерело: сформовано автором на основі [1, с. 6; 2, с. 33; 5; 6; 8, р. 1082; 9; 11, р. 239; 13].

Інтеграція ESG-принципів змінює сучасну міжнародну договірну практику, оскільки поряд із традиційними економічними умовами дедалі більшого значення набувають екологічні, соціальні та управлінські критерії діяльності підприємств. Це проявляється у включенні до міжнародних контрактів положень щодо скорочення викидів парникових газів, дотримання трудових стандартів, корпоративної прозорості та належного управління ризиками. У результаті договірні відносини стають інструментом не лише правового оформлення співробітництва, а й реалізації стратегічних цілей сталого розвитку [11, р. 239].

Практичним прикладом такої трансформації є механізм транскордонного вуглецевого коригування ЄС (Carbon Border Adjustment Mechanism, CBAM), який стимулює експортерів підтверджувати відповідність продукції кліматичним вимогам ще на етапі виробництва. Це обумовлює включення до договірних умов положень щодо екологічної звітності, обліку вуглецевого сліду та виконання вимог екологічного законодавства, що стає

необхідною умовою доступу продукції до європейського ринку [17].

Водночас міжнародні фінансові установи дедалі активніше використовують ESG-критерії під час оцінювання інвестиційних проєктів і кредитоспроможності компаній. Відповідність екологічним, соціальним та управлінським стандартам розглядається як важливий індикатор довгострокової стійкості бізнесу, що безпосередньо впливає на можливості залучення міжнародного фінансування та реалізації інноваційних проєктів [18]. Для українських підприємств це створює додаткові стимули до технологічної модернізації виробництва, удосконалення корпоративного управління та впровадження сучасних стандартів звітності.

Поряд із екологічною трансформацією цифровізація міжнародної економічної діяльності актуалізує питання управління ризиками, захисту інформації та забезпечення безперервності цифрової взаємодії між учасниками міжнародних договірних відносин. Ефективне регулювання цих процесів потребує гармонізації нормативної бази, розвитку цифрової інфраструктури та використання сучасних механізмів захисту інформації, що сприяє підвищенню стабільності міжнародного співробітництва [12, р. 195; 14, с. 114].

Для України поєднання ESG-принципів із сучасними механізмами договірного регулювання має стратегічне значення у контексті європейської інтеграції та післявоєнного розвитку. Формування прозорого регуляторного середовища, впровадження міжнародних стандартів корпоративного управління, цифровізація договірних процедур і підтримка інноваційної діяльності створюють передумови для підвищення інноваційно-інвестиційної привабливості підприємств, активізації міжнародного технологічного співробітництва та забезпечення довгострокового інноваційного відновлення економіки України.

Попри суттєвий прогрес у цифровізації міжнародної економічної

взаємодії, удосконалення договірної регулювання залишається одним із ключових викликів розвитку міжнародних інтеграційних процесів. Найбільші труднощі пов'язані з нерівномірною адаптацією національного законодавства до європейських і міжнародних правових стандартів, недостатньою уніфікацією цифрових процедур, правовою невизначеністю окремих інноваційних механізмів договірної взаємодії, а також зростанням вимог до інформаційної безпеки й дотримання ESG-принципів у міжнародному співробітництві [7, р. 417]. Додаткових організаційних зусиль потребує узгодження економічних, технологічних та правових інтересів учасників складних транскордонних проєктів.

Подальший розвиток договірної регулювання доцільно спрямовувати на гармонізацію нормативно-правової бази з європейськими вимогами, удосконалення цифрових процедур укладання й виконання договорів, інтеграцію ESG-принципів у міжнародну договірну практику та формування сприятливого інституційного середовища для реалізації інноваційних і інвестиційних проєктів. Важливим напрямом є також розвиток цифрової інфраструктури, підвищення правової визначеності нових договірних конструкцій і зміцнення інституційної спроможності забезпечувати ефективне функціонування міжнародної інтеграції в умовах технологічної трансформації.

Висновки. Проведене дослідження підтвердило, що інноваційна трансформація істотно змінює механізми регулювання договірних відносин у міжнародних інтеграційних процесах. Встановлено, що їх ефективність визначається рівнем цифровізації договірних процедур, гармонізацією правового середовища, інтеграцією ESG-принципів та адаптацією регуляторних механізмів до сучасних технологічних змін. Доведено, що поєднання цифрових інструментів, сучасних моделей корпоративного управління та міжнародних правових стандартів сприяє формуванню більш стійкої й конкурентоспроможної моделі міжнародної економічної взаємодії.

Обґрунтовано, що подальше вдосконалення договірного регулювання має поєднувати цифрову модернізацію, розвиток міжнародного інноваційного співробітництва та впровадження ESG-підходів. Такий підхід створює передумови для підвищення інноваційно-інвестиційної привабливості підприємств, активізації міжнародного технологічного партнерства та забезпечення інноваційного відновлення економіки України в умовах європейської інтеграції.

Перспективи подальших досліджень доцільно пов'язувати з оцінюванням ефективності цифрових механізмів договірного регулювання, впливом технологій штучного інтелекту на міжнародні договірні відносини, удосконаленням правового забезпечення міжнародного інноваційного співробітництва, а також дослідженням інструментів підвищення інноваційно-інвестиційної привабливості та післявоєнного інноваційного відновлення України.

Список використаних джерел

1. Міма І. В., Іванюк Н. В. Порівняльно-правовий аналіз взаємозв'язку національного та міжнародного права в умовах інтеграційних процесів. *Juris Europensis Scientia*. 2020. Вип. 4. С. 181–185. DOI: <https://doi.org/10.32837/chern.v0i4.153>.
2. Синіговець О., Петриченко О. Компаративний аналіз ролі міжнародного права та правового забезпечення в інтеграційних процесах. *Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (економічні науки)*. 2024. № 2. С. 83–89. DOI: <https://doi.org/10.20998/2519-4461.2024.2.83>.
3. Тищенко Ю. Міжнародний договір у регулюванні відносин колізійного права. *Ius Modernum*. 2023. Т. 129, № 4. С. 62–72. DOI: [https://doi.org/10.31617/3.2023\(129\)06](https://doi.org/10.31617/3.2023(129)06).

4. Степаненко К. В. Принцип міжнародного співробітництва в сучасних міжнародних відносинах. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2023. № 4. С. 602–606. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.04.93>.
5. Aloisi A., De Stefano V. Regulation and the Future of Work: The Employment Relationship as an Innovation Facilitator. *International Labour Review*. 2020. Vol. 159, № 1. P. 47–69. DOI: <https://doi.org/10.1111/ilr.12160>.
6. Aben T. A., Van Der Valk W., Roehrich J. K., Selviaridis K. Managing Information Asymmetry in Public–Private Relationships Undergoing a Digital Transformation: The Role of Contractual and Relational Governance. *International Journal of Operations & Production Management*. 2021. Vol. 41, № 7. P. 1145–1191. DOI: <https://doi.org/10.1108/IJOPM-09-2020-0675>.
7. Zobel A. K., Hagedoorn J. Implications of Open Innovation for Organizational Boundaries and the Governance of Contractual Relations. *Academy of Management Perspectives*. 2020. Vol. 34, № 3. P. 400–423. DOI: <https://doi.org/10.5465/amp.2016.0175>.
8. Macchiavello R. Relational Contracts and Development. *Annual Review of Economics*. 2022. Vol. 14, № 1. P. 337–362. DOI: <https://doi.org/10.1146/annurev-economics-051420-110722>.
9. Janssen M., Weerakkody V., Ismagilova E., Sivarajah U., Irani Z. A Framework for Analysing Blockchain Technology Adoption: Integrating Institutional, Market and Technical Factors. *International Journal of Information Management*. 2020. Vol. 50. P. 302–309. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2019.08.012>.
10. Tamvada M. Corporate Social Responsibility and Accountability: A New Theoretical Foundation for Regulating CSR. *International Journal of Corporate Social Responsibility*. 2020. Vol. 5, № 1. Article 2. DOI: <https://doi.org/10.1186/s40991-019-0045-8>.

11. Celestin M. Challenges and Solutions in Procurement Processes for Local Government Contracts in Rwanda. *International Journal of Multidisciplinary Research and Modern Education*. 2020. Vol. 6, № 2. P. 63–70. URL: https://ijmrme.crystalpen.in/uploads/68354265cafbfd_793.pdf (дата звернення: 11.04.2026).

12. Покотильська Н. В., Махмудов Х. З., Овечкіна О. Organizational and Economic Mechanism of Management of Competitiveness and Security of an Innovation-Oriented Enterprise. In: *Management of the 21st Century: Globalization Challenges*. Prague : Nemoross s.r.o., 2023. P. 191–197. URL: <https://sci.ldubgd.edu.ua/bitstream/123456789/12451/1/21.pdf> (дата звернення: 11.04.2026).

13. Покотильська Н. В., Янчевський Р. В., Сіренко О. В., Куява Б. М. Державне управління та інноваційно-інвестиційна стратегія експортоорієнтованого підприємництва в умовах активізації національного агробізнесу. *Актуальні проблеми економіки*. 2025. Вип. 9, № 291. С. 117–129. DOI: <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2025-1-291-117-129>.

14. Махмудов Х. З., Шевченко І. Б., Шендерівська Л. П., Покотильська Н. В. Моніторинг попиту та пропозиції на інноваційний бізнес: організаційно-управлінське застосування. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2022. Вип. 6, № 253. С. 110–116. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.7249786>.

15. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. *Верховна Рада України: вебсайт*. 2014. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011 (дата звернення: 11.05.2026).

16. Communication from the Commission to the European Parliament, the European Council, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. The European Green Deal. COM(2019) 640 final.

European Commission: website. 2019. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52019DC0640> (дата звернення: 11.04.2026).

17. Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM). *European Commission: вебсайт.* 2024. URL: https://taxation-customs.ec.europa.eu/carbon-border-adjustment-mechanism_en (дата звернення: 11.04.2026).

18. ESG risks and opportunities. *European Investment Bank: вебсайт.* 2024. URL: <https://www.eib.org/en/projects/topics/environment/esg-risks-and-opportunities.htm> (дата звернення: 11.04.2026).